

*bezúdul a minden résbe elérő szél
és a lassan térdig érő víz
eláztatja a gipszkarton falat*

*egy ideig még néztük
fel sem fogva mi történik velünk
majd folytattuk
ahol félbehagytuk*

G Á T I I S T V Á N

Vörös tér

*Lenin ma zárva. Kordonok.
Így vár a tér, terekre osztva.
Egy szürke képre gondolok.
A tankönyv régi rajza: Moszkva.
Tapintható a nyári este
S a gyermekkori mondatok:
„Privét! Já zshivú v Budapestye.”
S a képen végre ott vagyok!
Kalapból húz elő a mágus.
A hídon boldog szelfizők.
Fagyfaltot mér a sarki árus.
Filmen se látni szebb időt.
A rajz még kissé elnagyolt,
De fürgén lép a lábnyomunkba:
A székesegyház felragyog,
Pár tollvonás jut még a GUM-ra.
Száz árnyalat, sok furcsa álom,
Az este összerakja mind.
S én lopva, révedezve járom
A tankönyv régi lapjait.*

Puskin az Arbaton

*Puskin kereng az Arbaton.
Nataljával suhan karöltve.
Turistahad közt, bronzba öntve
Sétálni ritka alkalom.*

*Itt jár a költő! Ámulat.
Szellőben ring a szoknya alja.
A Burger King előtt Natalja
Egy hirdetésre rámutat.*

*A délután, mint rossz kölyök,
A múltat résre nyitva hagyta.
Megáll a szél egy pillanatra
A hűtőmágnesek között.*

*Puskin vidám az Arbaton,
Ahogy bolyong másodmagával.
Már kész a mú, nincs végre párbaj.
Úgy döntök, én se zaklatom.*

*A pár, ki hajdan itt lakott,
Kering a báli forgatagban.
A zsebben antik óra kattant.
Villannak kések, étlapok.*

*Benéznek egy-egy boltba még.
Harsány a könyv, mit Moszkva árul.
A múlt recsegve visszazárul.
Sziürkülni kezd a nyári ég.*

*Puskin, ki mindent dalba von,
Most visszalép a kőalapra,
S hunyorgó szemmel néz a napba
Hölgyével itt, az Arbaton.*